

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Den Braven Czech and Slovak a.s.**, se sídlem Úvalno 353, Úvalno, IČO 26872072, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem, se sídlem Palackého 150/8, Prostějov, proti žalovanému: **Celní úřad pro hlavní město Prahu,** se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. 109675-16/2014-510000-11, č. j. 109675-18/2014-510000-11, č. j. 109675-45/2014-510000-11, č. j. 109675-51/2014-510000-11, č. j. 109675-54/2014-510000-11 a č. j. 109675-59/2014-510000-11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2017, č. j. 3 Af 53/2014 - 88,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2017, č. j. 3 Af 53/2014 - 88, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Exekučními příkazy žalovaného ze dne 11. 6. 2014, č. j. 85507-2/2014-510000-42.1, č. j. 85436-2/2014-510000-42.1, č. j. 85464-2/2014-510000-42.1, č. j. 85620-2/2014-510000-42.1, č. j. 85121-3/2014-510000-42.1 a č. j. 85129-3/2014-510000-42.1, byly vůči žalobci nařízeny exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb ve výši cla vyměřeného dodatečnými platebními výměry, včetně úroků z prodlení. Proti exekučním příkazům žalobce brojil námitkami podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

[2] O námitkách bylo rozhodnuto rozhodnutími žalovaného uvedenými v záhlaví tohoto rozsudku. Výše uvedené exekuční příkazy byly změněny v tom rozsahu, že byla

napravena chyba v tabulkách identifikujících exekuční tituly; popisové řádky tedy po opravě odpovídaly číselným údajům.

[3] Žalobce napadl uvedené exekuční příkazy a rozhodnutí o námitkách žalobami u Městského soudu v Praze. V žalobách směřujících proti exekučním příkazům ze dne 11. 6. 2014 žalobce namítal nesrovnalosti spočívající v zaměňování dat s částkami a naopak, že mu není zřejmé, jakými rozhodnutími mu byly nedoplatky vyměřeny, že nebyla odůvodněna výše exekučních nákladů a že žalovaný nebyl k vydání exekučních příkazů místně příslušný.

[4] V doplnění žaloby doručeném městskému soudu dne 19. 12. 2014 žalobce uvedl, že nahlédnutím do exekučních spisů odhalil, že Celní úřad pro Moravskoslezský kraj doručoval dodatečné platební výměry, na základě kterých byly vydány exekuční příkazy, Mgr. Ing. J. K., substitučnímu zástupci Mgr. Davida Neveselého, advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Substituční zástupce přitom neměl platební výměry žalobci předat. Dodatečné platební výměry nebyly žalobci nikdy doručeny, nemohly nabýt právní moci, a proto nebylo možné v exekučním řízení vymáhat povinnosti v nich uložené.

[5] Městský soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2016, č. j. 3 Af 53/2014 - 32, výrokem I. spojil u něj vedené věci na základě jednotlivých žalob pod sp. zn. 3 Af 53/2014, 3 Af 54/2014, 3 Af 55/2014, 3 Af 56/2014, 3 Af 57/2014 a 3 Af 58/2014 ke společnému projednání pod sp. zn. 3 Af 53/2014. Výrokem II. odmítl žaloby proti shora uvedeným exekučním příkazům žalovaného pro jejich opožděnost. Výrokem III. zrušil shora uvedená rozhodnutí o námitkách pro jejich nepřezkoumatelnost a vrátil věci žalovanému k dalšímu řízení. Výrokem IV. uložil žalovanému zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve výši 33 851 Kč.

[6] Městský soud nejprve v uvedeném rozsudku zdůraznil nutnost rozlišení rozhodnutí žalovaného vydaného ve formě exekučních příkazů a rozhodnutí žalovaného o námitkách proti exekučním příkazům. Námitky proti exekučním příkazům nejsou opravným prostředkem ani podle daňového řádu ani podle soudního řádu správního. Pokud adresát exekučního příkazu chce využít soudní ochrany, musí podat žalobu přímo proti exekučnímu příkazu bez ohledu na to, zda byly či nebyly podány námitky, a bez ohledu na to, zda bylo či nebylo o případných námitkách rozhodnuto.

[7] Exekuční příkazy byly doručeny žalobci dne 22. 6. 2014. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením. Žaloby proti shora uvedeným exekučním příkazům byly podány 13. 10. 2014, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby, která uplynula již 22. 8. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Z tohoto důvodu byly žaloby proti exekučním příkazům dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnuty jako opožděné.

[8] Dále se městský soud zabýval rozhodnutími o námitkách proti exekučním příkazům. Při úvaze o důvodnosti podaných žalob se opíral o rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 - 54, a uvedl, že rozhodnutí o námitkách dle § 159 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s, a je tak možné jej podrobit soudnímu přezkumu. Městský soud zrušil rozhodnutí o námitkách proto, že shledal jejich

nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Z odůvodnění těchto rozhodnutí totiž nelze zjistit, jak dospěl žalovaný k závěru, že dodatečné platební výměry, na jejichž základě byly exekuční příkazy vydány, jsou vykonatelné.

[9] Žalovaný napadl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016 kasační stížností. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 3. 2017, č. j. 4 Afs 1/2017 - 194, výroky III. a IV rozsudku městského soudu ze dne 27. 9. 2016 zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Za důvodnou shledal námitku žalovaného, že městský soud věc nesprávně posoudil, pokud dospěl k závěru, že rozhodnutí o námitkách žalovaného ze dne 8. 8. 2014 byla nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Vykonatelnost exekučního titulu není otázkou, kterou by se měl správce daně v řízení zabývat z úřední povinnosti při rozhodování o námitkách proti exekučnímu příkazu. Dle § 159 odst. 4 daňového řádu se pro řízení o námitkách použije obdobně právní úprava pro institut opravného prostředku odvolání (§ 111 odst. 5 daňového řádu), včetně náležitostí podání odvolání (§ 112 daňového řádu). Odvolání dle daňového řádu musí, vedle dalších povinných součástí, obsahovat také uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalovaný nepochybil, když se v rozhodnutí o námitkách nezabýval vykonatelností exekučního titulu ve vztahu k doručení dodatečných platebních výměrů, pokud toto žalobce v námitkách proti exekučním příkazům výslovně nezpochybnil.

[10] Městský soud v Praze se poté znovu zabýval žalobou toliko v části, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného o námitkách. Městský soud vyhodnotil vyjádření žalobce ze dne 19. 12. 2014 co do povahy jeho obsahu. Uvedl, že v učiněném vyjádření žalobce poprvé a po uplynutí lhůty pro podání žaloby namítl, že podkladová rozhodnutí (míněno dodatečné platební výměry vydané Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj, které byly exekučním titulem pro vydání exekučních příkazů), nebyla v doměřovacím řízení řádně doručena jeho zástupci Mgr. Davidu Neveselému. V žalobě žádná podobná námitka obsažena nebyla, tudíž se jedná o opožděně uplatněnou námitku, k níž soud nemůže při přezkumu zákonnosti napadených rozhodnutí přihlížet (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). Městský soud svůj závěr rozvedl konstatováním, že předmětné doplňující vyjádření žalobce nelze považovat za upřesnění v žalobě již uplatněného žalobního bodu, v němž bylo namítáno, že žalobci „*není nic známo o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce*“. Ačkoli žalovaný nebyl celním orgánem místně příslušným, nelze pouze v tomto shledávat podstatnou vadu řízení, která by měla vést ke zrušení napadených rozhodnutí.

[11] Městský soud v Praze na základě shora uvedeného rozsudkem uvedeným v záhlaví žaloby proti rozhodnutím o námitkách podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodné zamítl.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[24] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl tento rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný z důvodu nesprávné interpretace žalobního bodu uplatněného v žalobě, v němž stěžovatel uvedl, že mu „*není známo nic o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být*

jakákoliv exekuce vedena“. Text žaloby dle stěžovatele dává městskému soudu jasně na srozuměnou, že stěžovatel neměl a neznal pravomocné rozhodnutí, pro které byla exekuce započata, a proto takové rozhodnutí není vůči němu vykonatelné. K argumentu městského soudu ohledně možnosti vést daňovou exekuci i na základě nepravomocného rozhodnutí stěžovatel dodává, že jde pouze o optiku „*středověké scholastiky*“, bez existujících příkladů z daňové praxe. Městskému soudu mělo být dle stěžovatele zřejmé, že není-li u platebního výměru dána právní moc, pak o to méně může být dána vykonatelnost.

[25] Stěžovatel dále namítá, že ačkoliv v předešlém řízení Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 3. 2017, č. j. 4 Afs 1/2017 - 193, uvedl, že se žalovaný *ex officio* nemusel zabývat posuzováním otázky vykonatelnosti exekučního titulu, neznamená to, že z obdobného důvodu nemohou být žalovaná rozhodnutí stižena „jen“ prostou nezákonností. Stěžovatel dále rozvádí, že při absenci vědomí o pravomocných platebních výměrech mu nemůže být vyčítáno, že obsah námitek proti rozhodnutí žalovaného byl bez patřičných podrobností. Stěžovatel totiž v době podávání námitek netušil, že exekuce je nařízena na základě dodatečných platebních výměrů Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, a své námitky proto formuloval pouze obecně, a tudíž bez konkrétní námitky absence právní moci, potažmo vykonatelnosti. Závěrem stěžovatel shrnuje, že vykonávaná rozhodnutí nebyla stěžovateli nikdy doručena, přičemž tuto námitku nemohl stěžovatel uplatnit již v řízení před žalovaným.

[26] Některé úkony žalovaného mají dle stěžovatele charakter jednání *ultra vires*. Dle stěžovatele nelze přehlédnout fakt, že k výkonu veřejné moci došlo v exekučním řízení, při kterém jsou účinky takového výkonu pociťovány adresáty nejcitelněji. Stěžovatel dodává, že městský soud dle stěžovatele pochybil, když právní otázku místní nepříslušnosti žalovaného k procesním úkonům proti stěžovateli posoudil jako pro věc nepodstatnou.

[27] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti nejprve poukazuje na fakt, že veškeré dodatečné platební výměry, které se staly základem pro pozdější daňovou exekuci, byly dostatečně identifikovány. Svoje tvrzení odůvodňuje tím, že na základě číselných identifikátorů, které označovaly zprávu o provedené kontrole po propuštění zboží ze dne 25. 3. 2014, ve spojení s doručenými exekučními příkazy, společně s uvedením data a výše dlužné částky, lze bez obtíží identifikovat i dodatečné platební výměry, o kterých stěžovatel dle vlastního tvrzení nic nevěděl.

[28] Tvrzení stěžovatele, že mohl námitku chybného doručení dodatečných platebních výměrů, resp. jejich vykonatelnosti a právní moci, uplatnit až v rámci soudně správního přezkumu, je účelové. Stěžovatel se snaží o uplatňování námitek, které měl uplatňovat zejména v řízení o námitkách proti exekučním příkazům. Účelovost takového postupu žalovaný dovozuje z faktu, že sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že až po rozhodnutí o námitkách ze dne 8. 8. 2014 pro něj bylo seznatelné, co po něm celní správa požaduje. Přes zmíněné povědomí o věci stěžovatel v rámci podání správní žaloby neuvedl žádný vyprecizovaný žalobní bod, který by se dotýkal chyby v doručování, a spokojil se pouze s obecnou námitkou, že mu „*není známo nic o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce*“. Proto se žalovaný ztotožnil s názorem

městského soudu, že podání z 27. 9. 2017 bylo nepřípustným rozšířením žaloby o nové žalobní body.

[29] Žalovaný dále poukázal na to, že pro vykonatelnost, resp. výkon rozhodnutí, na jehož základě bylo clo vyměřeno, není vůbec rozhodná právní moc takového rozhodnutí. Konečně žalovaný polemizoval se soudní judikaturou, která se týká doručování substitutovi zmocněnce v daňovém řízení.

[30] Stěžovatel na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž uvádí, že exekuční příkazy nesplňovaly náležitosti požadované dle § 178 odst. 2 písm. d) daňového řádu, jelikož u nich chybí označení toho, kdo vykonávané rozhodnutí vydal a s pouhým uvedením čísla jednacího jsou dle stěžovatele tato rozhodnutí nedostatečně identifikovatelná. Stěžovatel v této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2018, č. j. 4 Afs 224/2017 - 60.

[31] Stěžovatel dále polemizuje s názorem žalovaného, že platební výměry, kterými je doměřováno clo, jsou předběžně vykonatelné, tedy odvolání proti nim nemá odkladný účinek. Poukazuje na praxi orgánů finanční správy, které k exekuci platebních výměrů přistupují až po doručení rozhodnutí o odvolání proti nim. Totéž dle stěžovatele vyplývá i pro oblast doměření cla, jak dovodil NSS v rozsudku z 9. 6. 2010, č. j. 7 Afs 40/2010.

[32] Stěžovatel poukázal na to, že první senát Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 Afs 271/2016 postoupil rozšířenému senátu k řešení otázku, zda rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu podléhá soudnímu přezkumu a navrhl, aby projednávaná věc byla přerušena do doby rozhodnutí rozšířeného senátu.

[38] Žalovaný poté zaslal soudu dupliku, v níž rozvádí důvody, pro které chybějící odkaz na správní orgán, který ve věci vydal vykonávané rozhodnutí, nezakládá nepřezkoumatelnost exekučních příkazů. Žalovaný poukazuje na fakt, že informace o číslu jednacím jsou volně dostupné na internetu. Argumentace stěžovatele ohledně změny správního orgánu při zahájení exekučního řízení je tak lichá.

III. Posouzení kasační stížnosti

[33] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen zaměstnancem s vysokoškolským právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[34] Kasační stížnost je důvodná.

[39] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů lze považovat zejména taková rozhodnutí, u nichž z odůvodnění není zřejmé, co stálo

za vyhodnocením skutkových a právních otázek, které se odráží ve výrocích rozhodnutí, a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. července 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Takovou vadou však napadený rozsudek netrpí. Důvody a úvahy, které městský soud vedly k vydání napadeného rozhodnutí, jsou z odůvodnění seznatelné. Městský soud vylíčil konkrétní skutkové okolnosti, o něž své rozhodnutí opřel, uvedl své úvahy, a popsal závěry, ke kterým na základě těchto úvah dospěl (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44). Nejvyšší správní soud rovněž neshledal, že by městský soud opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73).

[40] Z kasační stížnosti stěžovatele vyplývá, že stěžovatel brojí především proti závěru městského soudu, že námitku neúčinnosti doručení dodatečných platebních výměrů uplatnil po uplynutí lhůty pro podání žaloby, a tudíž k této námitce nemohl soud přihlížet.

[41] Nejvyšší správní soud při posuzování této námitky vyšel z rozsudku NSS ze dne 24. 1. 2018, č. j. 4 Afs 224/2017 - 60, který byl vydán ve skutkově a právně obdobné věci téhož stěžovatele. Na závěrech uvedených v citovaném rozsudku nemá v nyní projednávané věci co měnit.

[42] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Řádně a včas uplatněný žalobní bod lze však argumentačně rozvíjet i po uplynutí lhůty k podání žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 - 36).

[43] V posuzovaném případě žalobce v jednotlivých žalobách, které byly spojeny ke společnému projednání, namítal, že „*mu není zřejmé, na základě čeho by jím měly být nějaké nedoplatky placeny, resp. by mu měly být vyměřeny*“, popř. že „*mu není známo nic o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce*“, a tedy že absentuje základ oprávnění žalovaného vést exekuční řízení.

[44] V podání ze dne 19. 12. 2014 potom stěžovatel uvedl, že důvodem celého nedorozumění je zřejmě chyba v doručování podkladového rozhodnutí, které zřejmě žalovaný zaslal do datové schránky třetí osoby, která nebyla se žalobcem v žádném vztahu, tj. substitučnímu zástupci zmocněnce stěžovatele Mgr. Jana Neveselého Mgr. Ing. J. K.

[45] Městský soud v napadeném rozsudku odmítl akceptovat obsah podání ze dne 19. 12. 2014 jako rozšíření včas uplatněného žalobního bodu na základě této argumentace: „*Námitka, kterou žalobce v doplňujícím vyjádření ze dne 19. 12. 2014 brojí proti tomu, že dodatečné platební výměry nebyly řádně doručeny jeho zástupci, se z povahy věci upíná ke konkrétním existujícím rozhodnutím správního orgánu (zde dodatečným platebním výměrům).*

Obsahem takové námitky není a logicky ani nemůže být zpochybňování existence doručovaného rozhodnutí (pokud by určité rozhodnutí neexistovalo, nebylo by možné ho komukoliv doručovat, a tím pádem by ani nemohlo dojít k žádným pochybením při jeho doručování)... Podstata této námitky se tak zcela míjí s původním žalobním bodem, v němž žalobce popírá své povědomí o existenci jakéhokoliv rozhodnutí, které by mohlo být exekučním titulem."

[46] Nejvyšší správní soud se v nyní posuzované věci (shodně s již citovaným rozsudkem č. j. 4 Afs 224/2017 - 60) neztotožňuje se závěry městského soudu v napadeném rozsudku a znovu uvádí, že městský soud se staví k posuzování obsahu žalobních bodů formalisticky. Námitku neúčinnosti doručení exekučních titulů z vyjádření ze dne 19. 12. 2014 je nutno považovat za doplnění žalobního bodu, ve kterém žalobce uváděl, že *mu není známo nic o tom, že by existovalo jakékoliv rozhodnutí, podle něhož by proti němu měla být vedena exekuce.*" Stěžovateli nebyl exekuční titul řádně doručen, a nemohl proto být v rámci formulace žalobních námitek více konkrétní. Zpřesnění žaloby mohlo být učiněno až poté, co se dozvěděl o existenci exekučních titulů, a z tohoto důvodu je zřejmé, že spolu uváděná tvrzení souvisí. V případě stěžovatelova vyjádření ze dne 19. 12. 2014 tak jde o rozvinutí včas uplatněného žalobního bodu.

[47] Vyjádřením ze dne 19. 12. 2014 stěžovatel koriguje a zpřesňuje jinak vágní a zprvu účelově působící tvrzení v jím předkládaných žalobních bodech. Nejvyšší správní soud nicméně konstatuje, že takové rozšíření žalobního bodu považuje za hraniční, a to zejména s ohledem na skutečnost, že stěžovateli bylo známo, že je proti němu vedeno řízení o doměření celního dluhu, které může být ukončeno vydáním dodatečných platebních výměrů (zde ovšem je třeba přisvědčit stěžovateli v tom, že doměřovací řízení bylo vedeno jiným celním úřadem, než který nařídil exekuci, proto možné spojení obou řízení nebylo zcela patrné).

[48] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že městský soud pochybil, pokud měl za to, že obsah podání stěžovatele ze dne 19. 12. 2014 představuje opožděné rozšíření žaloby o nové žalobní body, a nelze k němu tedy přihlížet. V dalším řízení proto bude městský soud muset posoudit zákonnost napadených rozhodnutí i z hlediska argumentace a tvrzení stěžovatele obsažených v tomto doplnění žaloby.

[49] Stěžovatel v kasační stížnosti dále brojil proti závěru městského soudu, že samotná skutečnost, že napadená rozhodnutí vydal místně nepříslušný celní úřad, nepředstavuje *podstatnou* vadu řízení, která by dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. měla automaticky za následek zrušení rozhodnutí správního orgánu. Městský soud v této souvislosti přiléhavě poukázal na rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2017, čj. 6 Afs 36/2017-25. V tomto rozsudku se uvádí, že *„procesní práva nejsou samoúčelná. Stěžovatelka kromě obecné výtky, že daňová kontrola provedená místně nepříslušným správcem daně automaticky zakládá nezákonnost vyměření daně, neuvedla žádnou konkrétní okolnost, v níž by bylo možno spatřovat zásah do jejích práv. Nejvyšší správní soud proto nepovažuje tuto vadu za způsobilou ovlivnit zákonnost rozhodnutí žalovaného (respektive platebního výměru, který byl potvrzen žalovaným rozhodnutím).*" Stěžovatel se toto posouzení věci snaží v kasační stížnosti vyvrátit tím, že v případě exekuce se jedná o kvalifikované porušení jeho práv, neboť jde o velmi intenzivní zásah do jeho majetkové sféry. Nejvyšší správní soud nepolemizuje s tím, že zásah

způsobený exekucí lze považovat za závažný, nicméně z této stěžovatelovy argumentace nevyplývá, jakým způsobem se vedení exekuce právě *místně nepříslušným* celním úřadem negativně projevilo v jeho právní sféře. Proto se tato část kasační stížnosti míjí s důvody uvedenými městským soudem v napadeném rozsudku, s nimiž se v této části Nejvyšší správní soud ztotožňuje.

[50] Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že neshledal důvod pro přerušení řízení dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s., který dovozoval stěžovatel. Přerušení řízení z důvodu jiného řízení, jehož výsledek by mohl mít vliv na posouzení věci, je na úvaze soudu, není to tedy povinnost soudu (srov. *a contrario* odst. 1 a 2 stejného paragrafu). První senát sice ve věci sp. zn. 1 Afs 271/2016 vyjádřil pochybnost, zda rozhodnutí o námitkách lze samostatně soudně přezkoumat (vedle exekučního příkazu), čtvrtý senát však tyto pochybnosti nesdílí a postupuje v souladu se stávající judikaturou, která tento soudní přezkum umožňuje. Odlišné rozhodnutí rozšířeného senátu případně může zohlednit městský soud v dalším řízení. V takovém případě by musel žaloby odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., dospěl-li by rozšířený senát k závěru, že napadená rozhodnutí o námitkách nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[51] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek městského soudu v celém rozsahu a podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, ve kterém bude městský soud vázán vysloveným právním názorem podle § 110 odst. 4 s. ř. s.

[52] V novém rozhodnutí ve věci městský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu